

§ 2. Grunty wymienione w § 1 niniejszego zarządzenia podlegają natychmiastowemu zajęciu po dokonanym opisie.

§ 3. Wykonanie niniejszego zarządzenia powierza się Ministrowi Komunikacji.

§ 4. Zarządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

291.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 7 marca 1927 r.

w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1925 r. o przyznaniu specjalnego dodatku mundurowego dla urzędników kontroli skarbowej.

Na zasadzie art. 9 ustawy z dnia 14 grudnia 1923 r. o uprawnieniach organów wykonawczych władz skarbowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 5, poz. 37) oraz art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924) postanawia się co następuje:

§ 1. § 2 rozporządzenia z dnia 7 stycznia 1925 r. o przyznaniu specjalnego dodatku mundurowego dla urzędników kontroli skarbowej (Dz. U. R. P. № 5, poz. 44) otrzymuje następujące brzmienie:

„Wyjątkowo w latach 1925, 1926 i 1927 otrzymują mianowani na stałe urzędnicy kontroli skarbowej zamiast jednorazowej kwoty na umundurowanie, określonej w § 1, materiał mundurowy (sukno i podszewka), z którego obowiązani są dać uszyć sobie mundur wedle wzoru wskazanego w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 27 maja 1924 r. w przedmiocie umundurowania urzędników kontroli skarbowej (Dz. U. R. P. № 106, poz. 966).

Koszty uszycia munduru pokryją urzędnicy kontroli skarbowej z własnych funduszków”.

§ 2. § 3 wymienionego rozporządzenia z dnia 7 stycznia 1925 r. otrzymuje następujące brzmienie:

„Pierwsza rata miesięczna dodatku na uzupełnienie umundurowania (§ 1) wypłacona zostanie urzędnikom, obdzielonym w roku 1925 materiałem mundurowym (§ 2) dnia 1 stycznia 1927 r., urzędnikom, obdzielonym takim materiałem w roku 1926 dnia 1 stycznia 1928 r., zaś urzędnikom, obdzielonym takimże materiałem w r. 1927 dnia 1 stycznia 1929 r.”

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

292.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 15 marca 1927 r.

o powoływaniu i zwalnianiu oraz prawach i obowiązkach maklerów przysięgłych na giełdach towarowych.

Na podstawie § 29 i 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1924 r. o organizacji giełd (Dz. U. R. P. № 114, poz. 1019) oraz art. 1 ustawy Śląskiej z 4 marca 1925 r. o wyrażeniu zgody na powyższe rozporządzenie (Dz. Ust. Śląskich № 3, poz. 9) zarządza się co następuje:

§ 1. Pośrednictwem przy transakcjach na giełdzie towarowej i stwierdzeniem zawarcia tych transakcyj mogą zajmować się tylko maklerzy przysięgli, zatwierdzeni przez Ministra Przemysłu i Handlu.

Rada giełdowa określa przy otwarciu giełdy liczbę maklerów przysięgłych i, w miarę potrzeby, decyduje o dalszem jej powiększeniu.

§ 2. Maklerem przysięgłym na giełdzie towarowej może zostać tylko obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, który ukończył 30 lat wieku i był samodzielnym kupcem lub też posiada dostateczną praktykę w zakresie bankowości, handlu, przemysłu lub rolnictwa, a ponadto złoży z dodatnim wynikiem egzamin dla maklerów przysięgłych.

§ 3. Nie mogą zostać maklerami przysięgłymi na giełdzie towarowej osoby:

1) które w myśl §§ 10 i 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1924 r. o organizacji giełd nie mogą zastępować członka giełdy;

2) które zostały skazane na karę zwolnienia przez komisję dyscyplinarną którejkolwiek giełdy (p. 3 ust. 1 § 31)—przez okres 3 lat od dnia skazania.

§ 4. Rada giełdowa winna podawać do publicznej wiadomości o wolnych stanowiskach maklerów przysięgłych przez ogłoszenie w sali zebrań giełdowych, w „Monitorze Polskim” i przynajmniej w jednym z dzienników miejscowych, z wyznaczeniem terminu, w którym kandydaci winni złożyć podania z dołączeniem dowodów, stwierdzających ich kwalifikacje. Podania rozpatruje rada giełdowa i wyznacza termin, w którym dopuszczeni kandydaci winni zgłosić się do złożenia egzaminu.

§ 5. Kandydaci przy egzaminie na maklera przysięgłego winni wykazać dokładną znajomość:

1) języka polskiego w słowie i piśmie;

2) przepisów, odnoszących się do maklerów przysięgłych;

3) prawa handlowego, wekslowego i czekowego, oraz przepisów odnoszących się do obrotu towarowego;

4) miejscowych zwyczajów handlowych oraz cen i gatunków towarów, będących przedmiotem obrotu na danej giełdzie.

§ 6. Komisja egzaminacyjna składa się z 5 osób, a mianowicie: prezesa lub wiceprezesa rady giełdo-